

megőrlés alá vett buzamennyiség összsúlyának legföljebb 15 százaléka erejéig:

2. főzölisztet, mely nem durvább a régi típusu 2 számmal jelzett liszténél, a megőrlés alá vett buzamennyiség összsúlyának további 25 százaléka erejéig.

3. Egytájta kenyérlisztet oly mennyiségben, hogy az 1., 2. és 3. pontban megjelölt lisztfajták együttesen a megőrlés alá vett buzamennyiség összsúlyának 78 százalékát adják.

A roszból a melynek hektoliterenkinti súlya (minőségi súlya 70 kilogram, az egyenmű korpa és hulladék elvonása után a megőrlött mennyiség 80 százaléknak megfelelő egységes minőségű lisztet kell előállítani.

Az ellenőrzés végett a malmok régi árujegyzékeit lezárni tartoznak és az új őrleléstől kezdve új őrlelési jegyzéket tartoznak vezetni.

Az ár vidékek szerint különböző: Tisza—Maros szögében, Tehát Versecz város területére a következő: Buza: Finom tészta liszt és dara 77 kor. mázsáknaként főzöliszt 59 kor. kenyérliszt 40 kor. 66 fill. Rozsliszt 42 kor. 24 fillér.

Ha a buza árakat augusztusra vesszük, úgy a 36 kor. mellett jut haszon a malomoknak.

Magyar nők a békéért.

Irta: Perczelné Kozma Flóra.

Szinte megilletődéssel vesszük kezünkbe a tollat, midőn arról teszünk jelentést, hogy a mai magyar asszonyaink törekvése nem merül ki az ápolás és jótékonykodás másodrangú s csak a meglévő sebeket kötöző munkájában, hanem öntudatra és felelősségérzetre ébredve, magán a baj gyökereit kíván kötelelességtudóan dolgozni.

Tudvalevőleg a hágar nokongresszusból kifolyólag nálunk is megalakult az Allandó Béke Magyar Bizottsága, melyhez bizalommal várjuk minden lelkiismeretes magyar asszony csatlakozását.

— Nagy Isten, — énekelte az én némaságom, egy örökkévalóság, hogy elkerültem Budapestről! Hogy ez az orkán felkapott és ideröpített Galiciába. Eppen Galiciába... be fures! Sonase vágyódtam ide, — minden országra kíváncsi voltam, mindegyik vonzott, csak éppen ez az egy nem. Akkortájt, hogy az első plakátok megjelentek, Hátsó-Indiába, Singaporéba, vagy Malakkába készültem, de mivel az nagyon távol esett az Erzsébet-körutól, tehát csak a Margitszigetig jutottam el... Drága Budapestem! Hogy szeretem ezt a várost! És milyen messze van innen... Milyen végtelen hosszú az út e havas és idegen hegyormok között, a szisszenő acélfulánkok, villámzó srappellek és vijogó gránátok résein keresztül, egyik lövészároktól a másikig, amikor bujósdi kell játszanunk a halállal...

Ha most váratlanul szabadságot kapnék az ezredesemtől és hazamehetnék, — istenem, ha hazamehetnék — hamarjában azt se tudnám, merre kell utaznom. Igen... emlékszem: a fővonal mezőlaborcon át vezet. De mi következnék azután: Kassa vagy Miskolc? és vajjon mennyi ideig kellene vonaton ülnöm? Négy napig, vagy még ennél is tovább: teljes huszonnégy óra hosszat?

Egyre lasabb ütemben rakosgattuk a lábainkat, a tudónk fujtatott, a levegő zihálva jött ki a számon, a lovak patkói már gyakrabban ütődtek össze. A fehér hómező szürke lett, a szürke égbolt majd nem fekete, mikor felértünk a tetőre.

— Rast! Umsatteln!

Bármennyire méltányoljuk azt az ön-felálló szamaritánus munkát, melyet a főrangú világtól kezdve egész a legelső rettegkig végez ma — különféle alakban — minden igaz honleány, érezzük, hogy elérkezett az idő (igazán „most vagy soha“) a gyökere és alapvető asszonyi munkára! A mi ápolásunk, sebkötésünk és jótékonykodásunk magában véve még egyetlen egy felebarátot sem ment meg a halál torkából és még kevésbé akadályozza meg a jövővértvérűjét.

Már pedig korunk egy legnagyobb humanistája és szó noka írásban és beszédben fanatikusan hirdeti, hogy a legjohiszeműbb és legbuzgóbb munka sem igazán embermentő cselekedet, ha egyttal nem a fejlethebb jövőt szolgálja!

Ime ennek a rettenetes világháborúnak kellett jönnie, hogy megkínózt és összezuzott lelkű asszonyaink tömegesen megérezte ezen jövővértvérűt folytatott komoly és célhoz vezető munka hiányát az egész világon! Belátták, hogy immár a nagy fele emberiséget képviselő női tábor nem nézheti passiv magatartással a világ vérben gázoló „haladás“-át, nem töltheti idejét pusztán házi dolgokkal vagy az emberiség nagy és égbe kiáltó sebeinek aprólékos kezelésével és foltozásával, hanem bármilyen vád, kigunyolás vagy félreértés dacára is minden erejét és talentumát a közjóért áldozza.

Hogy ezuttal csak a bennünket legérzékenyebben érintő megzondolatlan vádra felelj. u; mi magyar asszonyok nem „szafiatlanságból“ kívánunk lelkünk egész erejével, szívünk legmelegebb érzésével az egyetemes békéjéért dolgozni, hanem mert ösztönyszerűen érezzük, hogy magyar hazánk is csak akkor lehet igazán nagy és igazkultúr ország, akkor várhatjuk reá Isteni nek megérdemelt áldását és igazságos ítéletét, ha áthatva a testvériség krisztusi gondolatától az egyetemes békéért való kuldur — háborúra fordítja összes harci erejét.

Az ulánusok megeresztették a hevedereket, kisimitották a pokrócot a lovak gözülő hátán és előbbre helyezték a nyeret. Én cigarettára gyújtottam és lenéztem a völgybe. Csend. Sem ember, sem állat. Ott, ahol a halvány utbarázda elkanyarodik, egy széles, fekete sáv: az erdő. Előtte egy vékonyka vonal, mintha hegyes krétával rajzolták volna sötét alapra: az utolsó orosz fedezékek, ahonnan tegnap délután rohammal kipiszkáltuk őket. De ninni... mi van ott az utkanyarodásnál, a szélső fák között? Egy őrszem hóköpenyben... De vajjon miféle: orosz, vagy a miénk?

Már kissé homályos volt, esti köd ülepedett le a lejtő felé, nehezen lehetett megkülönböztetni az eget a hótól s a felhőt az erdőparcellától. A sokféle szürke egymásba kavargott, összeolvadt, valami semleges nemtudommivé sűrűsödött.

— Ide a gukkeremet!

Belenéztem. Fehér, formátlan alak, alacsony, mintha derékig elmerült volna a hóban. Az mégsem eleven ember, nem katoná, nem őrszem, hanem — most jól látni — hóember.

— Wirklich, ein Schneemann! — erősítette a káplár.

Hóember... De hogy kerül a hóember, ide, a szomorú, sivar galiciái hegyek közé? Vajjon ki csinálta? Kinek volt itt kedve, ideje, nyugalma hóembert csinálni? A környék lakossága már egy hét előtt elmenekült, a falvak üresek, a tárt ajtaju viskókban gazdátlan kutyák kuporodnak. Már rég nincsenek gyermekek erre felé, ki csinálhatta tehát a hóembert? A tegnapi ütközet épp itt vonaglott az erdő

Mikor mi ezt az egész emberiség boldogítására célzó ideális eszmét hirdetjük — melyet úgy szeretnek a felületesen gondolkodó emberek nemzet-ellenes eszmék nevezni — akkor mi szent meggyőződéssel érezzük, hogy első sorban szeretet hazánk emelésén, sőt felmagasztosulásán dolgozunk!

Vajjon ki merné féltetni nemzetét legelső példaadó: Jézus Krisztus minden embert boldogítani kívánó testvériséget hirdető tanaitól?! Ki merne bizalmatlanul hallgatni az evangélium szavait s féltetni ettől a nemzeti érzést?!

S vajjon a mi béketörekvésünk nem evangéliumi program-e mely csak ujjászűletést eredményezhet minden irányban?!

Nyugodt lelkiismerettel sőt jóleső ábitattal bontjuk ki tehát hófehér zászlónkat, — mely szimbolizálja az összes sztnek együtes voltát, vagyis a mi esetünkben minden nemzet érdekét.

Nem rég olvastam egyik ismert napilapunkban, hogy a magyar nemzet egy a nobilitás fogalmával?! Nos hát lehet-e nagyobb, nobilitás a világon, mint a testvérgyilkolás ellen irányuló kötelező küzdelem!

Magyar társadalmunkban való tömeges és lelkes csatlakozást, e bizottság arra lesz hivatva, hogy a hatalmak közötti hivatalos béketárgyalások alkalmával 20 hivatalos képviselőt és 10 helyettesít küldjön a helyszínére, az egész világ asszonyainak ott tartandó kongresszusára — melynek feladata a béketárgyalásokat az — állandó béke érdekében befolyásolni.

Az Allandó Béke Magyar Bizottsága folyó hó 30-án pénteken d. u. 6 órakor tartotta alakuló nagygyűlését Budapesten, a régi képviselőház termében. A gyűlés napirendjén a következő előadások szerepeltek: Kultura és Háboru gróf Teleki Sándorné. Miért kívánják a békét az asszonyok? Groák Ödönne Nyiregyháza). Az anyák és a háboru: Perczelné Kozma Flóra. Hogyan ovjuk a jövő nemzedéket? Glücklich Vilma.

előtt, ama fedezékek körül, melyeknek halvány vonala pár perc múlva egészen eltűnik a körülötte borongó határozatlan foltok között. És amikor az ütközet láza már a krízisig fokozódott, itt vágattam el a jobbszárnyra, szuronyrohant elrendelő parancsal. Akkor — tisztán emlékszem — még nyoma se volt a hóembernek; tehát azóta készült. Ma éjszaka talán, vagy a frissen esett hóból, delelőtt...

Ballagtunk az erdőcske felé, azon túl volt a kastély, a hadosztályparancsnokság szállása, oda igyekeztünk. Egy pillanatra le nem vettem a tekintetemet a hóemberről. Az mozdulatlanul állott egy hatalmas fenyőfa tövében, háttal én felém. Ahogy közelebb kerültem, láttam, hogy a hóember: fél-hóember csupán, lábai nincsenek: karjai odatapadtak az oldalához, törzse vastag és alakatlan, — az egészen meglátszott, hogy gyakorlatlan kezdő csinálta.

Már el akartam menni mellette, be az erdőbe, tovább, de a káplár odaszaladt a hóemberhez, szembekerült vele, azután engem is odahívott.

— Ich bitte anzuschauen...

Odaléptem eléje, de ahogy megpillantottam, majdnem hanyattestem a meglepetéstől. A hóembernek sárgásszürke arca volt, mint a porlepett panoptikumú viaszfiguráknak. És bizonyos fekete szakálla volt, holott a hóemberek nem szoktak szakállt viselni. Mellette egy tenyérnyi helyen, melyről előlvadt a hó, megszenesedett fadarabok, parázsló gallyak heverték, köztük egészen erőtlen, haldokló tüzezske. A káplár megrázta a hóembert, fejéről, válláról, melléről letisztogatta a havat, azután benyult a

A bizottság tagjai lehet minden nő és férfi, aki magáévá teszi e 2 alpelvet.

1. A Nemzetek közötti mindennemű vitás kérdések jövőben békés eszközökkel intézendők el.

2. A béke fenntartásának egyik nélkülözhetetlen eszköze a nők választójoga.

Tagsági díj gyanánt 10 filértől kezdve bármily összeget elfogad a bizottság, amelynek irodája Budapesten V., Mária Valéria-utca 12. sz. alatt van.

NAPIHIREK

Jóslat.

Csodás álomkép jött felém suhanva

S fülembé sugrott titkos dolgokat

A mystériumok csodás világból

Kiragadva — egy édes lány miatt.

Kicsiny a lányka s most virágot árul

Előbb a rózsákat — aztán magát,

Perverzítás, de csodaszép reménység,

Hogy e bimbó majd nekem csókot ad!

És állom minden — minden e világon

Alom a csók s álom a kis leány

És éppen ezért Te Örök Világom

E kis leányra köveket ne hánnyj.

Mert harcoltam én hűen a hazáért

És mellemen még nincsen vaskereszt

Mit csak kívánok; de az álomsóként

Szívem reménye, titkos vágy epezt!

S e kis leány és még szende virágszál

Még nem rontotta meg a földi bűn

Csak láttam őt s titkos égi erő

Lányságát tőlem is megőrzi hűn.

E symbolumok — a lány s a virágszál

Fülembé sugták a nemzet szavát:

„Te szegény katona, Te csak küzdjél tovább

És egész telkedből szeresd a hazát:“

És édes most e titkos szó varázsa

S lelkemben él az édes sejtelen:

„Még az álomképek sem hazudnak mindég

A küzdelem végén miénk a győzelem!“

Klacsó Károly.

köpenye alá.

— Még dobog a szive...

— Hé, ulánusok! — kiabáltam. — Egyik tartsa a lovakat, a többi gyorsan ide! Huzzátok le a csizmáját és dörzsöljétek erősen hóval a lábát.

A hőember még mindig mozdulatlanul ült a fa tövében, kezei az ölébe lógtak, feje hátrahajlott a fenyő derekához szempillái lezárva: mintha már nem is élne. Egy behavazott viaszfigura. Az ulánusok gyöngéden végigfektették a havon, egyik átölelte a hóna alatt, a másik huzta a csizmát. A hőember meg se moccant. Hűlt, porzott, olvadt róla a hó és a hőemberből csak hamar nem marad más, csak egy közönséges ember, földszínű orosz katona köpenyben, átnedvesedett baslikkal a fején. Mikor a káplár felvágta jobb lábszárán a nadrágot, nagy sötétpiros folt bukkant elő.

— Abá, tehát meg van sebesülve. De vajjon hol?

A combján, mindjárt a térd fölért megtaláltuk a sebet. Kis nyílású, könnyű seb volt, a golyó csak a húst furta keresztül és ime: mégis belehal. Már majdnem az egész vére kiszivárgott, Mialatt az ulánusok hóval dörzsölték a lábait, a káplár kötést rakott a sebre. A hőember — aki immár orosz sebesültté vedlett — egészen lassan felnyitotta a szemét. Megörültem: mégis magához tér. Lehajoltam az arca fölé. Az orosznak mozgott a szája, mintha valamit mondani akarna.

— Mit akarsz? — kérdezte a káplár oroszul.

Figyeltünk. Az orosz katona alig hallha-

Halálozás. Szerdán temették Lechner Ödön a Seidl féle gépgyár egyik kiváló és legrégebbi fémöntőjét. — Szombaton helyezték Lugoson örök nyugalomra Cs. Papp Károly hírlapírót. A megboldogult háziedredünknel a 7 honvédeknel mint egyéves önkéntes szolgált s Lugoson volt az önkéntes iskolában.

Kitüntetés. Seemayer Ferenc a 32. gyalogezred tart. zászlósának bátor magatartásáért az ellenséggel szemben, Ófelsége az ezüst vitézségi érmét adományozta.

Tábori levél. Vitézeink harci kedvéről és lelkesedéséről tesz tanubizonyságot alábbi levél. Melyet Sasköy Béla építészvállalkozó írt.

1915. VIII. 25.

Kedves Péter Bácsi!

Ime, egy év fordulóján állunk, és visszatekintve, büszkén azt mondhatjuk, hogy igenis van igazság a világon, és az mindig és minden esetben győz és győzni fog. —

Előttünk hajtjuk a rengeteg muszkatömeget, és csak néhány nap választ el attól, hogy megadjuk a kegyelemadófést! Drágán de még mindig olesón fizetnek azért, hogy boldogult trónörökösünket a hitvány rácz banda által orvul gyilkoltatták le. — Úgyanez a sors vár a tulajdonképpeni bujtogatóra az angolra is. — No még az olasz a banditta társaság sem marad el az érdemteltsége alól. —

Tegnap Ófelsége trónörökösünk Károly Ferencz József, főherceg járt... városában, mely alkalommal századunk díszsora állott. —

En ép a pályaudvar kijáratánál állottam és így 2 lépésnyi távolságról figyelhettem fenségét és minden szavát meg is hallottam. —

Nagyon népszerű egy ember, kit mindenki már csak megtekintésre is megkedvel — Bécsi dialektusa nagyon kellemes benyomást tesz az emberre. —

Most hosszabb ideig itt maradunk a Dnyeszter folyón hol rém sok a munkánk. — Ambár a vasúti közlekedést a folyón át igen gyorsan helyreállítottuk mégis azon férodoztunk, hogy az tökéletesebb legyen. —

Nagy erőfeszítésekbe kerül ez, de szívesen jókedvűen viseljük, mert tudjuk, hogy igazságos ügyünk, — létérdekünk érdekében tesszük. —

foán motyogott. De az erőtlennül felbuggyanó szláv szavak közül tisztán kiértettem azt, hogy: Budapest...

A káplár hangosan felcacagott.

— Mit mondott? — kérdeztem türelmetlenül.

— Azt kérdezte, hogy: messzire van-e még Budapest?

Rettenetes. Itt haldokol az erdőn, a Beszkid hágó galíciai lábánál, ahol majdnem az utolsó csöppig kitolyt a vére, ahol keze-lába lefagyott; azt hittem, utolsó pihegésével vizért könyörög, vagy imádkozik, vagy sir, vagy káromkodik, vagy egész fajtámban megátkozta azt, aki egy golyóval így utbaindította a más-világ felé — és ehelyett azt kérdezi, hogy: messze van-e még Budapest... Keserű nyál futott össze a számban. Egyszerre minden eszembe jutott, hogy tegnap elfogott ezredtársai mit meséltek: hogy amikor az égigérő Beszkidék alján összerogytak a kimerültségről és már a korbács se tudta őket előre vinni, akkor a tiszték azzal biztatták őket, hogy: csak még ezen a hegyen kell átmászniok és akkor mindjárt ott van Budapest, lesz jó szállás és enni-való bőven... És akkor tovább vándorogtak és arról beszéltek, hogy milyen lehet az a Budapest? Talán akkora, mint Irkuck, vagy még nagyobb, olyan mint Moszkva...

A káplár a fejét csóválta és nevetett. Lehajolt a mozdulatlan oroszhoz:

— Arra kér, hogy ne hagyjuk itt: vigyük le Budapestre.

Szünet. Nézem az oroszt, az ajka megmegrándul, sárgaszürke arca vonaglik, látszik

Ha láthatna hogy milyen becsület az magyar lenni! Német szövetségeseink már csak testvérnek tekint!

Béla

Ezen sorok legjobban állítják szemünk elé azt az erős bizalmat, mely hős fiaink keblét dagasztja és mellyel eltelve indultak még most is egy év múlva az ellenség után.

— **Demkó Jenő postaigazgató ki-tüntetése.** A hivatalos lap közli, hogy a király folyó évi június hó 16-án kelt legfelsőbb elhatározásával az ellenség előtt teljesített kitűnő szolgálatai elismeréséül Demkó Jenő temesvári posta- és táviratigazgatónak dr. Fitz Sándor ny. városi főorvosunk vejét — a Ferencz József-rendiszi keresztjét adományozta a katonai érdemkereszt szalagján. A temesvári posta- és táviratigazgatóság a háboru alatt Demkó Jenő, az általánosan tisztelt és nagybecsült igazgató vezetése alatt páratlanul álló, nagy fontosságú munkásságot fejtett ki, igen mélyreható katonai érdekeket szolgált a lelkiismeretesebben és azért méltán jutott a kiváló direktornak a legfelsőbb helyről jövő elismerés és kitüntetés. A városzerte közkedvelt igazgatót számosan keresték fel szerencsekívánatokkal.

Nagy vásár. Nagynak kell mondani mert napokig tartott volna, de bizony a munka sokat visszatartott s a kevés jószág ami itt is volt oly árban lett kínálva, hogy ugyszólván senki sem mutatott vételkedvet. Az eső ugylátszik a mai kirakadó vásárt is elmosta.

Kapni cukrot. Rózsa színű cédulák hirdetik utcasarkokon a cukor árát 1:18—1:22 k-ba állaptotta meg a városi tanács. S csodák csodája, anélkül, hogy valami cukorszállítmány érkezett volna Verseczre, némely kereskedőnél most az áremelés után lehet cukrot kapni. Igazán jellemző dolog!

O. M. K. E. — közbenjárása az aprópénzhiány tárgyában. Az OMKE verseczi kerülete, felhasználva központja országos tekintélyét és befolyását, megkereste azt t hasonn oda, hogy az immár türethetlenné vált aprópénzhi-

mekkora erőfeszítésébe kerül, hogy nyitva tartsa a szemét.

Ujra a káplár:

— Kérem, én megmondom ennek a szerencsétlen baromnak, hogy Budapest nagyon messze van innen: kétnapi utvonaton.

Megragadtam a karját.

— Nem!... Nem ezt fogja mondani, hanem azt, hogy Budapest csakugyan itt fekszik a völgyben, túl ezen az erdőn. Nyugodjék meg, odaviteljük.

Mikor a káplár ezt megmondta, az orosz egyszerre megkönnyebbült. Rám nézett, mélyen felsóhajtott és mintha az arca egy lehelletnyire kipirosodott volna.

— Kár ezt elvinni kérem, nem él ez egy félórát se már! — mondta a káplár.

— Tudom, hogy nem él, mégis elszállítjuk. Tegyük fel gyöngéden arra a sánta pejre, az ugyse jöhet velünk tovább, kötözzék hozzá a nyereghez és az ulánus kísérije, Letérnek erre balra, mindenütt az erdő mellett Smolnikra visz az út; ott van a trén. Mi pedig sebes tempóban a hadosztályparancsnoksághoz ügetünk.

Két ulánus felemelte az oroszt, ráültette a sánta lóra és istrángokkal odakötözte, hogy le ne forduljon. De az orosz már olyan gyenge volt, hogy nem tudott egyenesen ülni. Felsőteste előrebukott, karjaival átölelte a ló nyakát, aztán megindultak a sötétben, mindenütt az erdő szegélye mellett. Elöl ment lassan az ulánus, fogta a kantárszárát, jobbkéz felől sántikált a lóva, nyergében a nyakát ölelő furcsa lovas-sal, aki — ime elindult Budapest felé és már a legközelebbi faluig se ér el...

ányon az illetékes körök hathatós intézkedésekkel segítsenek. A kerületnek központjához intézett ezen megkeresését, tekintve az ügy fontosságát, szöszterint közöljük. Tartalma a következő: »Az ország egyes részén uralkodó aprópénzhiány már sok alkalmat szolgáltatott ezirányú panaszokra. Sajnos éppen Versecz és környéke szenved felette az aprópénzhiány miatt, amely hihetetlen módon hat ki a közéletre nyomasztólag a nagy és kiskereskedelemre és iparra egyaránt. Nálunk ma már csak az vásárolhat, akinek aprópénze van és avval fizet, mert a kétkoronás bankjegyből, melyekkel el van árasztva az ország, visszaadni nem tud, de nem is akar senki. — A nem rég kibocsájtott hadi tíz filléresek csak nagyon keveset segíthetnek és a baj valaképpen most is csak abban rejlik, hogy nincsenek ötvenfilléres pénzdarábjaink, de főként abban, hogy egy koronás pénzdarábokban nagy a hiány. Ha elegendő egy koronás volna forgalomban, akkor természetesen a nikkelt váltópénz hiánya sem volna annyira érezhető. Verseczen még az egyes hivatalok, posta, vasút stb. is csak úgy teljesítenek kisebb összegű fizetéseket, ha a fél, aki a pénzt fel akarja venni, aprópénzt vagy koronát tud visszaadni. Hogy a sok eset, számtalan panasz közül, melyek hozzánk is eljutottak, csak egyet is feleltsünk, idézzük egyik tagunknak nálunk emelt panaszát, akinek a M.A.V. helybeli pénztárnál 7 K-t kellett felvennie s a pénztáros ezen összeget csakis úgy akarta kifizetni, ha egy koronát az illető lefizet, aminek ellenében azután a fél 8 K-t kapott volna. Az illetőnél véletlenül nem volt 1 K ide oda kellett tehát szaladgálnia, amíg azt meg tudta szerezni. Ime egy magában véve jelentéktelen eset, de ilyenek naponként történnek, százával és ezrével s hogy mindez mennyi bosszúsággal és kellemetlenséggel, főként azonban idővesztéssel jár, azt nem kell hangsúlyoznunk. Kereskedelem és ipar sokat szenvednek emiatt, mindkettőre bántólag hat és legtöbb ideje, hogy megfelelő intézkedések tétessenek. Nézetünk szerint a bajon csakis úgy lehet segíteni, ha az illetékes tényezők egy koronás bankjegyeket bocsátanak ki. Ez elsősorban és közvetlenül az egy koronásokban eddig mutatkozó hiányt szünteti meg, közvetve pedig a nikkelt pénzdarábokban is csökkenne a hiány, mert sok esetben 10 és 20 f-esekkel kellett eddig helyettesíteni az 1 Koronásokat, végül pedig kereskedelmünk és iparunk, sőt az egész közélet kellemetlen lidérenyomástól szabadulna meg. Németországban már régóta vannak 1 márkás bankjegyek, miért ne lehetnének nálunk is. Kérjük tehát a központot, hogy illetékes helyen ily értelembe a kellő lépéseket megtenni méltóztassék. Nem kételkedünk, hogy az Önök befolyása és összekötéseink nagyarányú hálózata meg fogja hozni azt az eredményt, amely után az ország nagy része áhítzik s amely hazánk lakosságának összes rétegeire nézve valóságos jótétemény lesz.« E beadványra a kerület folyó hó 28-iki kelettel a következő tartamú választ kapta: »Válaszolva mult hó 20-án kelt nb. megkeresésükre van szerencsénk közölni, hogy az aprópénz hiánya tárgyában kifejtett aggályait a legteljesebb mértékben osztjuk s ebben a tárgyban ismételt feliratot intéztünk a pénzügyminiszterumhoz, ahol a kérdés megoldását a t. Kerület által felvetett módon ujabban megsürgöttük.« Reméljük tehát, hogy az OMKE hatalmas szervezetének befolyása érvényesülni fog és meg hozza azt az eredményt, mely városunk és a környék, de sőt az egész ország lakossága minden rétegének leg-
hőbb kívánsága.

Hőseink diadalutja Galiciában. Fröhlich János és Illés Jenő filmreportja: az orosz fronton Szurmay altábornagy és dr. Pál Alfréd orsz. képv. kormánybiztos igazolják, hogy a mozgó felvételek a tűzvonalban — egyszer mindössze 600 méternyire a muszkáktól — a legelső csatában készültek. A film bemutatja hős magyar katonáink diadalutját Gorlicétől Grodeken, Chirovon, Sámoron, Turkán, Strijen, Przemyslen, Lembergen, Kamionkán át Ravaruskáig e filmszenzáció, mely kb. 1600 m. hosszú, a rendezés műsor keretében a Modern Mozbán augusztus 8-9, vasárnap hétfő lesz bemutatva. Bővebbet a napi talragaszokon!

Háborus étlapok. Frankfurt — Berlin — Versecz. A német étlapokon a legdrágább étel 1 márka 35 fillér, ennyinél pedig nálunk még a főzelékért is többet fizetünk bármelyik közepes vendéglőben. Kuriózusként két étlapot közlünk a legnagyobb németországi városok vendéglőiből és ezekből állítottuk össze a következő tanulságos összehasonlítást a mi élelmezési viszonyainkról:

Frankfurt Berlin Versecz.
k o r o n a

Töltött borjumell	—80	—85	2-40
Borjuves és	—80	—85	2-60
Paprikás szelet	—85	—85	2-40
Bográcsbus	—45	—50	1-60
Füstölt hus	—90	—95	1-80
Sertés filé	—80	1—	2-40
Körözött savanyu káposzafeltétei	1—	1—	1-60
1 töltött galamb	1—	1—	—
Marhahus	—85	—65	1-60
Hagymás sült	—70	1—	2-40
Bécsi szelet	1-10	1—	2-60
Vadász szelet	—85	—80	2-40
Piritottborjumáj	—75	—80	1-60

Az ételekhez Németországban a körítéseket ingyen, nálunk pedig 40 és 60 fillérben külön számítják fel. A fenti összehasonlító adatokhoz úgy hiszük felesleges kommentárokat fűzni.

A debreceni baka és a német nyelv. Ypern körül a magyar bakát felvezetik a posztra. Figyelmeztetjük, hogy nagyon vigyázzon ám, mert olykor-olykor a tábornok is el szokott oda jönni. A német káplár kétszer is megvizsgáltatta, vajjon a magyar baka tényleg ott áll-e a poszton, amikor véletlenül tényleg arra ment a tábornok. A magyar puszták fia nem ismeri a tábornokot nem is vett róla tudomást, mire a tábornok ezért kérdőre vonta. A baka ekkor szinte lehetetlen németséggel kérdezte: *Ilát Maga a tábornok?* — Igen, felelt mosolyogva a magasrangu német katonatiszt. — *Nohát a maga bőrében sem szeretnék lenni, már kétszer kereste a kálár!* — *Most, amidőn 70 millió német ismeri Magyarországot, sok százezer emberre nézve szinte létkérdés, hogy a német nyelvet megtanulja s azért csak gratulálhatjuk a Tolnai világlapnak ama szerencsés ötletéhez, hogy a heti számától kezdve egy előkelő magyar nyelvtudós által megkezdji diltalanul a német nyelv tanítását.*

Kellemes kiránduló hely. Sok város örülne, ha oly közeli és kellemes kiránduló helye volna, mint Versecznek az »Ördög árokja«. Ahol, pláne az idén egy törekvő vendéglős igyekszik kirándulók igényeit kielégíteni

Szerkesztői üzenetek.

K. K. Esztergályos m. Mint látja kedves poeziát szívesen vettük! Várjuk a folytatást! Esetleg egy kis próza harci eleményéről, kiváló géppuskáink hatásairól.

HIRDETÉSEK

6608—1915 szám.

Figyelmeztetés!

Nap-nap után érkeznek hozzám a panaszok, hogy a közönség az elárusítókkal szemben a baromfi piacon erőszakoskodik, az elárusítók kocsiját egész tömegekben megrohanja, a baromfit elkapkodja, anélkül, hogy azt leméretné, és az eladóval az ára nézve megegyezne, hanem teljesen önkényesen adnak az eladónak tetszés szerinti pénzösszeget, sőt ismételt előfordult, hogy a baromfit fizetés nélkül elvitték.

Eléggé el nem ítéhető azoknak eljárása, akik ezen nehéz időkből a hatóságok munkáját megakasztják éppen ott, ahol a közönség érdekeiről, annak védelméről van szó.

Miután hasonló eljárás az elárusítókat teljesen elűzi a helybeli piacról, és azon veszélynek vagyunk kitéve, hogy piacunk teljesen áruk nélkül marad, a közönség részéről tapasztalt visszaélések legszigorubb megtorlástól sem fogok visszariadni.

Figyelmeztetem tehát a közönséget, hogy a rendőrlégénység minden rendelkezésére álló eszközzel meg fog akadályozni minden oly törekvést, amely a piaci rend megbontására irányul, és a tetten ért rendzavarók ellen a legszigorubb büntetést fogom alkalmazni, az ez által előálló kellemetlenségek elkerülése végett tehát tartózkodjék mindenki a piaci rend megzavarásától.

Egyben felkérem a közönséget, hogy a maga részéről tapasztalt visszaéléseket olyformán hozza tudomásomra, hogy az illetők ellen a kihágási eljárást megindíthassam.

Versecz, 1915. július hó 24-én

Dr. Buócz, főkapitány.

6484—1915 szám.

Hirdetmény.

A hadsereg fémszükségletének fedezésére való tekintettel a honvédelmi miniszter ur folyó évi június hó 16-án 122326/20 szám alatt rendeletet adott ki, hogy a nélkülözhető fémtárgyak a löszergyártás céljaira bocsáttassanak.

Hivatkozással ezen rendeletre, felkérem a város lakosságát, hogy a következő hasznavehetetlen fémtárgyakat réz, bronz, aluminium, ólom, cink, ón, acél és vas sziveskedjék hivatalomnál minél nagyobb mennyiségben leadni, hogy azt összegyűjtve az illetékes katonai hatóságnak beszállíthassam.

Rendőrfőkapitányság.

Versecz, 1915. július hó 24-én.

Dr. Buócz, főkapitány.

6558—1915 szám.

Hirdetmény.

Tekintettel az ideai termés biztosításának nagy gazdasági fontosságára, figyelmeztetjük mindenkit, hogy aki gyújtogatáson tetten éretik, vagy akire a gyújtogatás ténye rábizonyul, statarialiter ki fog végeztetni.

Versecz, 1915. július hó 26-án.

Dr. Buócz, főkapitány.

9996 sz 1915.

Hirdetmény.

Az 1915 évi 7000 számú pénzügyminiszteri rendelet 10 § a alapján közhírré tétetik, hogy az ideiglenes évi segélyre igényt tartó rokkantoknak eltűntnek vagy meghaltak ideiglenes évi segélyre igényt tartó hátrahagyottjai (Törvényes képviselőik) tartoznak f. évi augusztus folyamán a városi katonai ügyosztálynál jelentkezni.

Versecz, 1915. évi július hó 23-án.

Dr. Rezuca, kir. tan., polgármester.

Egy tanítónő jelölt

biija az itt divó négy nyelvet, kellemes megjelenés, ajánlkozik mint tanítónő, nevelőnő vagy társalgónő.

Hirdessen

a „Délvidékben“.